

Wat nemen wij mee als we op reis gaan?
Een valies vol spullen en nog veel meer.
We willen ervoor zorgen dat we het goed
hebben als we de veilige thuishaven
achter ons laten. We denken goed na wat
we nodig hebben en nemen het zoveel
mogelijk mee.

Hier schrijft Marcus: *Hij droeg hun op niets
mee te nemen voor onderweg, geen
brood, geen reistas en geen geld, alleen
een stok. Sandalen mochten ze wel
dragen. 'Maar,' zei hij, 'trek geen extra
kleren aan.'*

Zo zendt Jezus zijn leerlingen op weg.
Alleen een stok en sandalen hebben ze
nodig. Een stok: om wilde dieren weg te
slaan, om zich een weg te banen, om af
en toe op te steunen, zoals herders altijd
een stok mee hebben. En sandalen: om
goed te kunnen stappen, op weg naar
mensen. Al het andere mag losgelaten
worden.

De aandacht van de leerlingen moet ten
volle kunnen gaan naar de mensen bij wie
ze terecht komen: *'Als jullie ergens
onderdak krijgen, moet je daar blijven tot
je verder reist.'* Ze gaan niet op weg om te
zorgen voor hun eigen comfort, maar om
thuis te komen bij mensen en hen daar te
bieden wat nodig is: inkeer, bevrijding en
genezing.

Later zal Matteüs in zijn evangelie in
dezelfde geest schrijven: *'maak je geen
zorgen over jezelf en over wat je zult eten
of drinken, noch over je lichaam en over
wat je zult aantrekken. Is het leven niet
meer dan voedsel en het lichaam niet
meer dan kleding?'* (6, 25) En na de
vergelijking met de vogels in de lucht en

*de lelies in het veld volgt: 'Jullie hemelse
Vader weet wel dat jullie dat alles nodig
hebben. Zoek liever eerst het koninkrijk van
God en zijn gerechtigheid, dan zullen al
die andere dingen je erbij gegeven
worden.'* (6, 32-33).

De leerlingen van Jezus gaan op weg om
onreine geesten te verdrijven, om thuis te
komen bij mensen en om voor en met die
mensen het koninkrijk van liefde,
gerechtigheid en barmhartigheid uit te
bouwen.

De twaalf waren de eersten die gezonden
werden. Na hen zijn velen gevolgd. Op
weg gaan naar *zieken, armen, mensen
met een beperking, vluchtelingen,
gevangenen en al wie kwetsbaar is en in
nood.*

Wie zo leeft, wie zo geleefd heeft, hoeft
zich geen zorgen te maken. Al onze
zorgen over onszelf mogen we gerust
loslaten. Zelfs de *onreine geest* die 'dood'
heet, wordt verdreven. Het koninkrijk van
God heet 'leven in al zijn volheid' (Joh. 10,
10). Dat leven begint hier en nu al, waar
mensen op weg gaan in dienstbaarheid,
met zorg voor hun medemensen. Dat
leven gaat door, ook na de dood.

Zelfs als we alles moeten loslaten, blijft dat
leven onze toekomst.

Hij riep de twaalf bij zich
en zond hen twee aan twee uit,
en gaf hun macht over de onreine geesten.
Hij droeg hun op
niets mee te nemen voor onderweg,
geen brood, geen reistas en geen geld,
alleen een stok.
Sandalen mochten ze wel dragen.
'Maar,' zei hij, 'trek geen extra kleren aan.'
En ook zei hij:
'Als jullie ergens onderdak krijgen,
moet je daar blijven tot je verder reist.
Maar als jullie ergens niet welkom zijn
en de mensen niet naar jullie willen luisteren,
moet je daar weggaan
en het stof van je voeten schudden
ten teken dat je niets meer met hen
te maken wilt hebben.'
Ze gingen op weg
en riepen de mensen op
om tot inkeer te komen,
en ze dreven veel demonen uit
en zalfden veel zieken met olie
en genazen hen.

Marcus 6, 7-13

God,
Gij zendt ons op weg naar mensen
met open handen.

We hoeven ons geen zorgen te maken
in het vertrouwen dat Gij weet
wat wij nodig hebben.

Zend ons om thuis komen bij mensen
met een hart vol
bevrijding en genezing.

Zend ons vooral
naar kwetsbare mensen
en mensen in nood.

Zend ons met dienstbaarheid
aan uw koninkrijk van liefde,
gerechtigheid en barhartigheid.

Verdrijf de onreine geest
van lijden en dood
met leven in al zijn volheid.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

*Neem niets mee
voor onderweg*